

Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого
Факультет театрального мистецтва
Кафедра музичного виховання

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор
з наукової роботи

Ірина ЯН
«серпень» 2024

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
МУЗИКА В ТЕАТРАЛЬНО-ВИДОВИЩНИХ ДІЙСТВАХ
(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти третій (освітньо-творчий)

спеціальність 026 Сценічне мистецтво

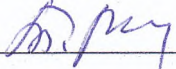
освітньо-творча програма Сценічне мистецтво
(назва освітньої програми)

Київ – 2024

Розробник: ЯН Ірина Миколаївна, доктор мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри музичного виховання

Викладач: ЯН Ірина Миколаївна, доктор мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри музичного виховання

РПНД розглянуто і затверджено на засіданні кафедри музичного виховання протокол № 7 від «30»_08_2024 р.

Завідувач кафедри Тетяна Михайлова

РПНД погоджено з гарантом освітньо-творчої програми

Доцент Руслан Неупокоев

30.08.2024 р.

Пролонговано:

На 20__/20__ н.р.

Завідувач кафедри _____, протокол №__ від «__»__20__

На 20__/20__ н.р.

Завідувач кафедри _____, протокол №__ від «__»__20__

На 20__/20__ н.р.

Завідувач кафедри _____, протокол №__ від «__»__20__

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Форма навчання			
	денна		заочна	
Харктеристика навчальної дисципліни	Вибіркова			
Курс	3		3	
Семестр	5		5	
Кількість кредитів	3		3	
Загальний обсяг годин	90		90	
	лекційні			
	20		6	-
	семінарські			
	10		4	
	Семостійна робота			
	60		80	
Вид підсумкового контролю	залік		залік	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета:

– полягає в послідовному, систематичному та комплексному наданні аспірантам фахово-орієнтованих знань зі специфіки функціонування музики як компоненту театральних-видовищних дійств.

Завдання:

- забезпечення аспірантів системою знань щодо специфіки театральних-видовищної музики;
- опанування навичок аналізу музично-сценічних жанрів;
- ознайомлення зі специфікою роботи над складанням музичної партитури вистави;
- отримання практично орієнтованих знань щодо закономірностей розвитку української та європейської музичної драматургії;
- доповнення відомостей про визначних представників музично-театральної культури різних історичних періодів;
- опанування основних методів аналізу музичного компоненту сценічних творів

Очікувані результати навчання (РН) за дисципліною:

ПРН 03. Знання філософських аспектів наукової і художньої творчості, основних тенденцій розвитку історії мистецтва; володіння науковою мистецтвознавчою термінологією у сфері сценічного мистецтва й уміння її коректного застосування.

ПРН 08. Знання історії й теорії сценічного мистецтва, усвідомлення місця результатів власного творчого проекту в мистецькому дискурсі.

ПРН 10. Уміння оцінювати досягнення художньої культури в історичному

контексті, здійснювати аргументований критичний аналіз творів сценічного мистецтва, орієнтуватися у напрямках та концепціях сучасного художнього життя, у розвитку сценічного мистецтва, осмислювати тенденції сучасних культурно-мистецьких процесів.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Розподіл годин між видами роботи											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		Лек.	Пр	Сем	Інд	Сам		Лек	Пр	Лаб	Інд	с./р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1. Історико-культурні аспекти формування музичного компоненту драматургії театральньо-видовищних дійств		2						1				
2. Музика як драматургічний компонент театральньо-видовищних дійств		2						1				
3. Функціональна значимість музики у театральньо-видовищному дійстві		2							1			
4. Музично-звуковий образ вистави та його елементи		2	2					1				
5. Роль музичного темпоритму у створенні режисерської концепції театральньо-видовищного дійства		2							1			
6.Музична драматургія: визначення, специфіка		2						1				
7. Жанрово-стильові доміанти розвитку українського музично-сценічного мистецтва		2	2					1				
8. Специфіка розвитку європейських музично-сценічних жанрів		2	2						1			
9. Теоретико-методологічні засади аналізу музичного компоненту сценічних творів		2	2					1				
10. Музично-сценічний репертуар: традиції та новації		2	2						1			
Всього:		20	10					6	4			

4. Програма навчальної дисципліни

1. Історико-культурні аспекти формування музичного компоненту драматургії театральних видовищних дійств

Поняття «театральних видовищних дійств», характеристика, специфіка. Аналіз основних функцій театральних видовищ (собрна, ігрова, естетична, комунікативна). Основні історико-культурні аспекти формування музичного компоненту драматургії театральних видовищних дійств. Музика як компонент літургійної драми. Драматургічні функції музики у вертепній драмі. Музика шкільної драми. Формування специфічних драматургічних особливостей музичного компоненту мелодрами. Музика у театральних видовищних дійствах ХХ сторіччя

Основні поняття, ключові слова: *театральних видовищних дійств творчість, функції театральних видовищ, літургійна драма, вертепна драма, мелодрама, музичний компонент драматургії.*

Рекомендована література

- Антонович Д. Триста років українського театру, 1619–1919. Прага: Укр. громад. вид. фонд, 1925. 272 с.
- Мацепура О. Архітектоніка музичного компоненту драматичної вистави. Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2013. Вип. 105. С. 143–153.
- Нариси з історії театального мистецтва України ХХ ст. / Акад. мистецтв України, Ін-т проблем сучас. мистецтва; голов. наук. ред., упоряд. М. О. Гринишина. Київ: Інтертехнологія, 2006. 1054 с.
- Ян І. М. Український музично-драматичний театр у соціокультурному просторі кінця ХІХ – початку ХХ століття: монографія. Київ: НАКККіМ, 2020. 320 с.

2. Музика як драматургічний компонент театральних видовищних дійств

Музика як важливий компонент розкриття драматургічної образності сценічного твору. Місце музики в драматургічній композиції театральних видовищних дійств. Музика як елемент змісту та форми театральних видовищних дійств. Участь музики у драматургічному конфлікті. Музика як гальмування сценічної дії. Музика як посилювання драматургічного тексту притаманними їй засобами виразності: взаємодією музичних характеристик персонажів твору, зіставленням контрастних тем, динамічним підсиленням, загальною сюжетною драматизацією, за допомогою пожвавлення ритму, ускладнення акордових зворотів, тональних відхилень, застосуванням імітацій, варіативності у тематичному розвитку.

Основні поняття, ключові слова: *драматургічна образність, засоби виразності драматургічний конфлікт, тематизм, варіативність, тематичний розвиток.*

Рекомендована література

- Мацепура О. Архітектоніка музичного компоненту драматичної вистави. Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2013. Вип. 105. С. 143–147.
- Режисура українського театру: традиції і сучасність: зб. наук. пр. / відп. ред. Л. Дашківська. Київ: Наук. думка, 1990. 300 с. 153.
- Фількевич Г. М. Музичний театр: навч. посібник. Київ: Стилос, 2012. 88 с.

3. Функціональна значимість музики у театральньо-видовищному дійстві

Сюжетно-фабульна будова театральньо-видовищних дійств. Функції музики в експозиційній частині вистави, в зав'язці й розвитку дії, в кульмінації. Роль і специфічні особливості музичного антракту у виставі. Музичний епізод, як самостійний фрагмент театралізованої вистави. Функціональне значення музичного фіналу у створенні концепції театральньо-видовищного дійства. Функціональне призначення музики у театральних дійствах: 1) ілюстративна, що характеризує сценічну дію; 2) сюжетна музика, що рельєфно представляє основні «вузли» предмет конфлікту у драматичній сюжетній фабулі й істотно доповнює основу сценарію; 3) психологічно-драматургічна музика, що характеризує емоційну палітру героїв, створює художній образ персонажів, тим самим надає психологічну змістовність сценічній дії, розкриває її глибинні пласти.

Основні поняття, ключові слова: сюжетно-фабульна будова, особливості музичного антракту, музичний епізод, функціональне призначення музики

Рекомендована література

Білас О. Функції музики та музичні концепти в новітніх театральних системах першої половини ХХ ст. Наукові збірки Львівської національної музичної академії імені М.В. Лисенка Музикознавчий Універсум. Львів, 2016. Вип. 38-39. С.43-59.

Мамчур І. Функція музики у виставі. Український театр. №4. 1983. С. 4-5.

Мамчур І. Музика у драматичній виставі. Український театр. №5. 1988. С. 3-5.

Ян І. М. Український музично-драматичний театр у соціокультурному просторі кінця ХІХ – початку ХХ століття: монографія. Київ: НАКККіМ, 2020. 320 с.

4. Музично-звуковий образ вистави та його елементи

Складові загальносценічного образу: образ дії, звуковий і зоровий образи персонажів вистави. Музична характеристика художнього образу. Лейтмотив, його функції, завдання, призначення. Лейттеми, лейттембри як елементи музично-звукового образу, їх специфічні властивості. Музичні тембри як музичний драматургічний арсенал розкриття характерів дійових осіб, створення атмосфери сценічної дії. Музична характеристика місця та часу дії. Музика як засіб розкриття внутрішнього стану персонажів. Музика як засіб вираження надзавдання вистави. Тиша як звуковий образ.

Основні поняття, ключові слова: складові загальносценічного образу, музично-сценічний образ вистави, лейттеми, лейттембри, драматургічний арсенал розкриття образу, музика як засіб вираження надзавдання вистави.

Рекомендована література

Новосад-Лесюк Х.Н. Музика як складова образу вистави в доробку Львівського драматичного театру імені М. Заньковецької (кінець 1940-их 1950-ті рр.) // Lwowsko-Rzeszowskie zeszyty naukowe. № 6. Lwow–Rzeszow, 2020. S. 134-143.

Станішевський Ю. О. Режисура в сучасному українському музичному театрі: монографія. Київ: Наукова думка, 1982. 278 с.

Фількевич Г. Музика як компонент образного синтезу вистав українського драматичного театру другої половини ХХ століття. Нариси з історії театрального мистецтва України ХХ ст. Київ: Інтертехнологія, 2006. С. 587-606.

Ян І. М. Жанрово-стильові особливості української театральної драматургії: кінець ХІХ – початок ХХ ст. Культура і сучасність. 2016. № 2. С. 77–82

5. Роль музичного темпоритму у створенні режисерської концепції театральньо-видовищного дійства

Роль музики у створенні режисерської концепції вистави, темпоритму, музичної характеристики дійових осіб, часу та міста вистави. Музичний темпоритм театральньо-видовищного дійства, завдання, специфіка, функціональне призначення. Музичний темпоритм та цілісність театральньо-видовищного дійства. Музичний темпоритм вистави як рушійний фактор розвитку сюжету, розгортання та динамізації сценічної дії.

Основні поняття, ключові слова: режисерська концепція вистави, музична характеристика персонажів, музичний темпоритм, динамізація сценічної дії

Рекомендована література

Режисура українського театру: традиції і сучасність: зб. наук. пр. / відп. ред. Л. Дашківська. Київ: Наук. думка, 1990. 300 с.

Станішевський Ю. О. Режисура в сучасному українському музичному театрі: монографія. Київ: Наукова думка, 1982. 278 с.

Сучасна українська драматургія: Альманах / редкол.: В. Фольварочний та ін. К., 2006. Вип. 2. 256 с.

Ян І. М. Жанрово-стильові особливості української театральної драматургії: кінець XIX – початок XX ст. Культура і сучасність. 2016. № 2. С. 77–82.

6. Музична драматургія: визначення, специфіка

Сутність поняття «музична драматургія». Музична драматургія як комплекс музичних виразних засобів, які розкривають ідейний зміст вистави, створюють характерні образи дійових осіб, показують їх у драматичних ситуаціях, в конфліктних зіткненнях і в тематичному розвитку. Три рівні музичного сприйняття сценічного твору: фонічний (динаміка, тембр, фактура, регістр); драматургічно-інтонаційний (мелодичні, ладо-гармонічні і ритмічні характеристики персонажів), композиційний (охоплює увесь сценічний твір; тематизм).

Основні поняття, ключові слова: музична драматургія, ідейний зміст вистави, фонічний, драматургічно-інтонаційний, композиційний рівні сприйняття твору

Рекомендована література

Васильєв Є. М. Сучасна драматургія: жанрові трансформації, модифікації, новації: монографія. Луцьк: «Твердиня», 2017. 532 с.

Станішевський Ю. О. Режисура в сучасному українському музичному театрі: монографія. Київ: Наукова думка, 1982. 278 с.

Фількевич Г. М. Музичний театр: навч. посібник. Київ: Стилос, 2012. 88 с.

Ян І. М. Український музично-драматичний театр у соціокультурному просторі кінця XIX – початку XX століття: монографія. Київ: НАКККиМ, 2020. 320 с.

7. Жанрово-стильові доміанти розвитку українського музично-сценічного мистецтва

Музично-сценічні жанри в історичній ретроспекції. Синкретизм музично-сценічних жанрів. Стильові напрями в українському музично-сценічному мистецтві. Музично-сценічні твори модерністського та постмодерністського мистецтва. Характеристика та аналіз жанрово-стильового оновлення композиційних, жанрових і виразних засобів сучасної української музики,

специфіка та властивості їх втілення в українському музично-сценічному мистецтві ХХ – ХХІ століття. Багатомірність трактування музично-сценічного образу. Нові напрями в музично-сценічному мистецтві другої половини ХХ століття: неофольклоризм, неоромантизм, полістилістика.

Основні поняття, ключові слова: синкретизм музично-сценічних жанрів, стилеві напрями, жанрово-стильове оновлення, багатовимірність трактування музично-сценічного образу, неофольклоризм, неоромантизм, полістилістика.

Рекомендована література

Корнієнко Н. Український театр у переддень третього тисячоліття. Пошук (Картини світу. Ціннісні орієнтації. Мова. Прогноз). Київ: Факт, 2000. 160 с.

Нариси з історії театрального мистецтва України ХХ ст. / Акад. мистецтв України, Ін-т проблем сучас. мистецтва; голов. наук. ред., упоряд. М. О. Гринишина. Київ: Інтертехнологія, 2006. 1054 с.

Свербілова Т. Г. Від модерну до авангарду: жанрово-стильова парадигма української драматургії першої третини ХХ століття / Т. Г. Свербілова, Н. П. Малютіна, Л. В. Скорина. Черкаси: 2009. 598 с.

Ян І. М. Модерністські пошуки українського музично-драматичного театру на початку ХХ століття. Культура і сучасність. 2017. № 1. С. 82–86.

8. Специфіка розвитку європейських музично-сценічних жанрів

Європейські музично-сценічні жанри в історичній ретроспекції. Водевіль провідний музично-сценічний жанр першої половини ХІХ століття. Характерними рисами водевілю був синтез розмовного діалогу з піснями, куплетами та танцями, драматургічна будова з акцентом на куплети, які в залежності від сюжету промовляються, співаються та ілюструються танцем. З музичної сторони куплети, маючи текстову основу співаються персонажем, або дуєтом, тріо персонажів. Оперета музично-сценічний твір переважно комедійного характеру, в музичній драматургії якого сполучаються музика, танець і розмовні діалоги. Шляхи розвитку оперети в європейських країнах. Мюзикл сучасний синкретичний музично-сценічний жанр. Визначення жанру, витоки, специфіка, жанрово-образна трансформація. Видатні композитори-автори мюзиклів.

Основні поняття, ключові слова: історична жанрова ретроспекція, європейські музично-сценічні жанри, оперета, мюзикл, жанрово-образна трансформація.

Рекомендована література

Васильєв Є. М. Сучасна драматургія: жанрові трансформації, модифікації, новації: монографія. Луцьк: «Твердиня», 2017. 532 с.

Станішевський Ю. О. Режисура в сучасному українському музичному театрі: монографія. Київ: Наукова думка, 1982. 278 с.

Ян І. М. Жанрово-стильові особливості української театральної драматургії: кінець ХІХ – початок ХХ ст. Культура і сучасність. 2016. № 2. С. 77–82.

9. Теоретико-методологічні засади аналізу музичного компоненту сценічних творів

Формування теоретико-методологічних підходів аналізу музичного компоненту сценічних творів. Партитура музично-звукового супроводу вистави. Значення музичної партитури вистави, послідовність, зміст, специфічні особливості. Основні принципи складання музично-звукової партитури вистави. Принципи творчої взаємодії композитора з режисером, звукорежисера з режисером у створенні концепції театально-видовищного дійства. Роль композитора та звукорежисера у створенні театально-видовищного дійства.

Основні поняття, ключові слова: *теоретико-методологічні підходи, аналіз музичного компоненту сценічних творів, музично-звукова партитура вистави, принципи творчої взаємодії.*

Рекомендована література

Клековкін О. Ю. Мистецтво: Методологія дослідження / Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України. Київ : Фенікс, 2017. 144 с

Станішевський Ю. О. Режисура в сучасному українському музичному театрі: монографія. Київ: Наукова думка, 1982. 278 с.

Ян І. М. Український музично-драматичний театр у соціокультурному просторі кінця XIX – початку XX століття: монографія. Київ: НАКККиМ, 2020. 320 с.

10. Музично-сценічний репертуар: традиції та новації

Основні тенденції розвитку музично-сценічного репертуару в історичній динаміці та ретроспекції. Визначення основних інноваційних тенденцій у сучасному музично-сценічному репертуарі. Перегляд та аналіз відеоматеріалів різноманітних сучасних театральних-видовищних дійств. Засвоєння навичок аналізу музично-сценічних творів.

Основні поняття, ключові слова: *музично-сценічний репертуар, традиції, інноваційні тенденції, аналіз музично-сценічних творів*

Рекомендована література

Український театр XX століття: антологія вистав / ред. М. Гринишина; Ін-т проблем сучас. мистецтва Нац. акад. мис-цтв України. Київ: Фенікс, 2012. 942 с.

Корнієнко Н. Український театр у переддень третього тисячоліття. Пошук (Картини світу. Ціннісні орієнтації. Мова. Прогноз). Київ: Факт, 2000. 160 с.

Ян І. М. Репертуар українського музично-драматичного театру як чинник збереження культурних традицій української нації. Культура України. Серія: Мистецтвознавство: зб. наук. пр. Харків. держ. акад. культури. Харків. 2018. Вип. 61. С. 342–351.

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Історико-культурні аспекти формування музичного компоненту драматургії театральних-видовищних дійств.	2
2.	Функціональна значимість музики у театральних-видовищному дійстві	2
3.	Музично-звуковий образ вистави та його елементи	2
4.	Музична драматургія: визначення, специфіка	2
5.	Теоретико-методологічні засади аналізу музичного компоненту сценічних творів	2

5. Методи навчання

У навчальному процесі опанування дисципліни застосовуються наступні методи на основі таких засад:

- 1) за джерелом знань: словесні, наочні, практичні;
- 2) за логікою передачі і сприйняття навчальної інформації: дедуктивні, індуктивні, аналітичні;

- 3) за дидактичною метою: організація навчальної діяльності, стимулювання, контроль і оцінка;
- 4) за характером пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративні, проблемного викладення, дослідницькі.

6. Завдання для самостійної роботи та критерії оцінювання

Тема	Завдання	Максимальна кількість балів
1.	Історико-культурні аспекти формування музичного компонента драматургії театральних видовищних дійств	12
2.	Музика як драматургічний компонент театральних видовищних дійств	12
3.	Функціональна значимість музики у театральних видовищних дійствах	12
4.	Музично-звуковий образ вистави та його елементи	12
5.	Роль музичного темпоритму у створенні режисерської концепції театральних видовищних дійств	12
6.	Музична драматургія: визначення, специфіка	12
7.	Жанрово-стильові домінанти розвитку українського музично-сценічного мистецтва	12

Критерії оцінювання	Кількість балів
Вміння розкрити, проаналізувати, продемонструвати бачення проблем, що визначають зміст самостійної роботи	0-5

7. Форми проведення контролю та критерії оцінювання

Результати навчальної діяльності здобувачів оцінюються за 100-бальною шкалою.

Поточний контроль: поточне оцінювання роботи здобувачів впродовж семестру проводиться за допомогою: усного опитування (фронтального та індивідуального), бесіди, заслуховування доповідей, дискусії (обговорення), перевірки самостійної роботи, контрольних вправ, практичних завдань.

Критерії оцінювання при поточному контролі

Критерії оцінювання	Кільк. балів
Завданням поточного контролю є перевірка розуміння певного матеріалу, вироблення навичок самостійного опрацювання текстів, здатності їхнього осмислення та вміння представити знання матеріалу публічно та письмово.	0-5

Підсумковий контроль залік

Критерії оцінювання при підсумковому контролі:

здобувач повинен вміти:

– Проаналізувати основні історико-культурні аспекти формування музичного компонента драматургії театральних-видовищних дійств;	0-5
– розглянути музику як елемент змісту та форми театральних-видовищних дійств, проаналізувати її роль у драматургічному конфлікті;	0-5
– охарактеризувати засоби музичної виразності у посилюванні драматургічного тексту сценічного твору;	0-5
– розглянути функціональне призначення музики у театральних діях;	0-5
– визначити і проаналізувати музично-звуковий образ вистави та його елементи;	0-5
– надати характеристику специфіці творчої взаємодії: режисер-композитор;	0-5
– охарактеризувати роль музичного темпоритму у створенні режисерської концепції театральних-видовищних дійств;	0-5
– розглянути концептуальний простір дослідження проблематики музичної драматургії як комплексу музичних виразних засобів, що розкривають ідейно-тематичний зміст вистави;	0-5
– проаналізувати специфіку оновлення композиційних, жанрових і виразних засобів сучасної української музики та властивості їх втілення в українському музично-сценічному мистецтві ХХ – ХХІ століття.	0-5
– охарактеризувати європейські музично-сценічні жанри в історичній ретроспекції	0-5
– проаналізувати тенденції розвитку українського музично-сценічного репертуару	0-5

План аналізу сценічного та екранного твору

1. Автор та назва твору.
2. Виконавці, де і коли виконано переглянутий сценічний або екранний твір.
3. Жанр сценічного або екранного твору.
4. Визначення місця і ролі музики в композиції вистави (музичний пролог-експозиція, музичний епізод, музичний антракт, музичний фінал).
5. Охарактеризувати драматургічну функцію музики у виставі та екранному творі.
6. Власні враження від переглянутої вистави або екранного твору.

Орієнтовний перелік питань при підсумковому оцінюванні

1. Основні історико-культурні аспекти формування музичного компоненту драматургії театральних-видовищних дійств.
2. Музика як драматургічний компонент театральних-видовищних дійств. Функціональна значимість музики у театральних-видовищних дійствах.
3. Роль музичного темпоритму у створенні режисерської концепції театральних-видовищних дійств.
4. Сутність поняття «музична драматургія», «музична партитура вистави».
5. Надати характеристику основним рівням музичного сприйняття: фонічному, драматургічно-інтонаційному та композиційному.
6. Розкрити специфіку оновлення композиційних, жанрових і виразних засобів сучасної української музики та визначити властивості їх втілення в українському музично-сценічному мистецтві ХХ – ХХІ століття.
7. Охарактеризувати складові загальносценічного образу твору.
8. Проаналізувати драматургічний арсенал розкриття характерів дійових осіб, створення атмосфери сценічної дії.
9. Розкрити роль музично-звукового образу у створенні концепції вистави.
10. Принципи творчої взаємодії композитора з режисером у створенні концепції театральних-видовищних дійств.
11. Принципи творчої взаємодії режисера із звукорежисером у створенні концепції театральних-видовищних дійств.
12. Теоретико-методологічні підходи аналізу музичного компоненту сценічних творів.
13. Основні тенденції розвитку музично-сценічного репертуару в історичній динаміці та ретроспекції.
14. Визначити та проаналізувати основні інноваційні тенденції у сучасному музично-сценічному репертуарі.

8. Розподіл балів, які отримують аспіранти (Усього – 100 балів)

За результатами поточне контролю та самостійної роботи												
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Т 7	Т 8	Т 9	Т 10	сума	залік	Сума
0-6	0-6	0-6	0-6	0-6	0-6	0-6	0-6	0-6	0-6	60	40	100

Шкала відповідності оцінок

Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Значення оцінки	Рівень компетентності
90 – 100	A	відмінно - відмінний рівень знань в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками	Високий (творчий)
82-89	B	Дуже добре – достатньо високий рівень знань в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих помилок	Достатній (конструктивно-варіативний)
74-81	C	Добре – в цілому добрий рівень знань з незначною кількістю помилок	
64-73	D	Задовільно – посередній рівень знань з незначною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання	Середній (репродуктивний)
60-63	E	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань	
35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання	Низький (рецептивно-продуктивний)
0-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань, що вимагає повторного вивчення дисципліни	

9. Рекомендована література: Базова

1. Антонович Д. Триста років українського театру, 1619–1919. Прага: Укр. громад. вид. фонд, 1925. 272 с.

2. Алфьорова З. І., Алфьоров А. М. Аудіовізуальна сфера та креативні індустрії: морфологічні трансформації в першій чверті XXI ст. // Культура України. 2022. Вип. 77. С. 7–18.

3. Білас О. Функції музики та музичні концепти в новітніх театральних системах першої половини XX ст. Наукові збірки Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка Музикознавчий Універсум. Львів, 2016. Вип. 38-39. С. 43-59.

4. Брюховецька Л. Кіномистецтво: навч. посіб. Київ: Логос, 2011. 391 с.

5. Васильєв Є. М. Сучасна драматургія: жанрові трансформації, модифікації, новації: монографія. Луцьк: «Твердиня», 2017. 532 с.

6. Веселовська Г. Сучасне театральне мистецтво: навч. посіб. К.: НАКККіМ, 2014. 143 с.

7. Зубавіна І. Б. Кінематограф незалежної України: тенденції, фільми, постаті. Київ: ФЕНІКС, 2007. 293 с.

7. Корнієнко Н. Український театр у переддень третього тисячоліття. Пошук (Картини світу. Ціннісні орієнтації. Мова. Прогноз). Київ: Факт, 2000. 160 с.

8. Красильникова О. В. Історія українського театру ХХ сторіччя: монографія. Київ: Либідь, 1999. 208 с.

9. Мацепура О. Архітектоніка музичного компоненту драматичної вистави. Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2013. Вип. 105. С. 143–153.

10 Мамчур І. Музика у драматичній виставі. Український театр. №5. 1988. С. 3-5.

11. Новосад-Лесюк Х. Н. Музика як складова образу вистави в доробку Львівського драматичного театру імені М. Заньковецької (кінець 1940-х 1950-ті рр.) // Lwowsko-Rzeszowskie zeszyty naukowe. № 6. Lwow–Rzeszow, 2020. S. 134-143.

12. Нариси з історії театрального мистецтва України ХХ ст. / Акад. мистецтв України, Ін-т проблем сучас. мистецтва; голов. наук. ред., упоряд. М. О. Гринишина. Київ: Інтертехнологія, 2006. 1054 с.

13. Український театр ХХ століття: антологія вистав / ред. М. Гринишина; Ін-т проблем сучас. мистецтва Нац. акад. мис-цтв України. Київ: Фенікс, 2012. 942 с.

14. Свербілова Т. Г. Від модерну до авангарду: жанрово-стильова парадигма української драматургії першої третини ХХ століття / Т. Г. Свербілова, Н. П. Малютіна, Л.В. Скорина. Черкаси: 2009. 598 с.

15. Ян І. М. Специфіка театрально-глядацької взаємодії в українському музично-драматичному театрі (остання третина ХІХ–початок ХХ століття). Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: зб. наук. пр. Нац. акад. кер. кадрів культури і мистецтв. Київ, 2018. Вип. 40. С. 253–260.

Допоміжна:

1. Алфьорова З. І. Перформанс як візуальне мистецтво // Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. 2006. № 7. С. 3–8.

2. Брехт Б. Про мистецтво театру. К., 1977. 366 с.

3. Мамчур І. Функція музики у виставі. Український театр. №4. 1983. С. 4-5.

4. Пашкова О. Кінообразність О. Довженка в контексті авангардних течій мистецтва 20-х років //Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого: зб. наук. праць. Київ, 2009. Вип. 4–5. С. 140–156.

5. Попова Н. М. Принцип єдності свідомості й діяльності та його відображення у взаємодії концептуальної й мовної картин світу /Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики. 2013. Вип. 24. С. 341–349.